

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์

การรับรู้ความสามารถของตนเองและการปฏิบัติเพื่อป้องกัน
ภาวะช่วนในวัยรุ่นหญิง

ชื่อผู้เขียน

นาง น้ำฝน ทองตันไทรย์

พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการพยาบาลแม่และเด็ก

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ :

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รัตนาวดี ขอนตะวัน	ประธานกรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วิมล ธนสุวรรณ	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุจิตรา เทียนสวัสดิ์	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พัชรภรณ์ อารีย์	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เรมवल นันทิสุภวัฒน์	กรรมการ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความสามารถของตนเองในการป้องกันภาวะช่วนกับการปฏิบัติเพื่อป้องกันภาวะช่วนในวัยรุ่นหญิง กลุ่มตัวอย่าง คือ วัยรุ่นหญิง อายุ 15 - 18 ปี ที่มีน้ำหนักปกติและรับรู้ถึงความเสี่ยงต่อการเกิดภาวะช่วน รวมทั้งตระหนักถึงความสำคัญของการป้องกันภาวะช่วนและเป็นนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 - 6 ปีการศึกษา 2540 ของโรงเรียนในสังกัดกรมสามัญศึกษา 2 โรงเรียน และโรงเรียนในสังกัดคณะกรรมการการศึกษาเอกชน 2 โรงเรียน ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 275 คน ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น โดยมีสัดส่วนเท่ากัน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล แบบสอบถามการรับรู้ความสามารถของตนเองในการป้องกันภาวะช่วน และแบบ

สอบถามการปฏิบัติเพื่อป้องกันภาวะอ้วน ผู้วิจัยนำเครื่องมือไปหาความตรงตามเนื้อหา โดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบ และนำไปหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามการรับรู้ความสามารถของตนเองในการป้องกันภาวะอ้วน โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.83 และหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามการปฏิบัติเพื่อป้องกันภาวะอ้วน โดยวิธีทดสอบซ้ำ ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.79 วิเคราะห์ข้อมูล โดยการแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน หาค่าความสัมพันธ์โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน ผลการวิจัยพบว่า

1. ค่าเฉลี่ยคะแนนการรับรู้ความสามารถของตนเองในการป้องกันภาวะอ้วนในวัยรุ่นหญิง อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 73.22$, $SD = 11.21$) และค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติเพื่อป้องกันภาวะอ้วนในวัยรุ่นหญิง อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 73.60$, $SD = 9.75$)

2. การรับรู้ความสามารถของตนเองในการป้องกันภาวะอ้วนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปฏิบัติเพื่อป้องกันภาวะอ้วนในวัยรุ่นหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .8841$, $p < .0001$)